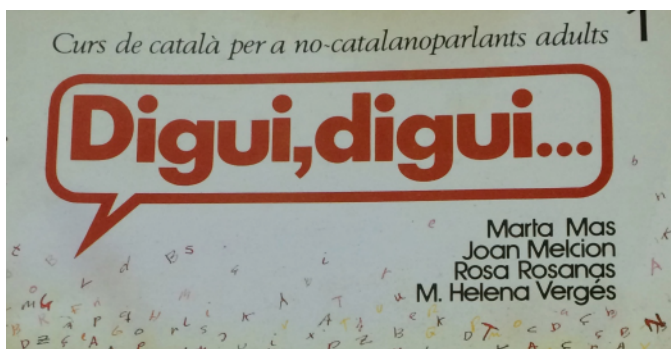

L'EUTANÀSIA DEL CATALÀ

Malgrat els governs catalanistes i independentistes de la Generalitat en els darrers decennis, el català ha anat, poc a poc, retrocedint i minoritzant-se en l'actual bilingüisme oficial que fa del castellà la llengua dominant i accelera el procés continu de substitució lingüística. Els diferents governs han estat incapaços d'aturar aquest procés malgrat la seva retòrica triomfalista i la seva poca valentia d'afrontar la defensa del català com a llengua nacional i vertebradora de la societat catalana.

Així, no han aconseguit que el català fos la llengua d'intercomunicació entre les més de 300 llengües que es parlen al país, ni tampoc fer-ne del català una llengua del tot necessària a

Catalunya. Finalment han reconegut oficialment que a l'escola s'utilitza més el castellà que el català pel professorat. De la immersió lingüística, el català ha passat a una submissió i una submersió en les aigües profundes de l'oblit.

El català és una nosa per l'estat espanyol, amb la seva concepció intransigent nacionalista de "una nació, una llengua", i en conseqüència no tolera l'existència d'altres llengües. Per quan els funerals del català? Tot depèn de nosaltres i de la nostra consciència lingüística que, certament, flaqueja molt quan la immensa majoria ens passem al castellà quan el nostre

interlocutor ens parla en aquesta llengua.

Potser el català no desapareixerà però deixarà de ser, com ja ho és ara, la llengua majoritària del país per esdevenir clànica, minoritària, quasi litúrgica.

Allò que el franquisme no va poder, ho està aconseguint en aquests darrers anys la democràcia espanyola. Per subvertir aquesta situació caldria que el govern català i els estaments oficials lluitessin de debò per l'oficialitat i

la pervivència social del català arreu. Però aleshores estariem parlant d'un altre planeta.

